RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0055 van 9 april 2013 in de zaak 2010/0506/SA/1/0477

In zake: mevrouw

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Roel LENAERTS

kantoor houdende te 2460 Tielen, Gierlebaan 63

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

verwerende partij

Tussenkomende partijen:

1. het college van burgemeester en schepenen van de

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Silvie VAN DE PUTTE kantoor houdende te 9550 Herzele, Assestraat 42 waar woonplaats wordt gekozen

beiden bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Bert ROELANDTS en Wannes THYSSEN kantoor houdende te 9000 Gent, Kasteellaan 141 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 6 mei 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 20 januari 2010, waarbij het college aan de tweede en de derde tussenkomende partij een vergunning verleent tot

wijziging van een verkavelingsvergunning voor het oprichten van een paardenstal, onontvankelijk verklaard, zodat deze beslissing van het college haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota met betrekking tot de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen met betrekking tot de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 22 november 2010, waarop de vordering tot schorsing wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partijen zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

1. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente verzoekt met een aangetekende brief van 13 augustus 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 28 oktober 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek voorlopig in te willigen en aan deze tussenkomende partij gevraagd haar beslissing om in rechte te treden aan de Raad te bezorgen, hetgeen nog niet gebeurd was op het ogenblik van de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zodat de Raad de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst nog niet definitief kan beoordelen.

De Raad beschouwt de tussenkomende partij dan ook verder voorlopig als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 28 oktober 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat deze tussenkomende partijen beschouwd

kunnen worden als belanghebbenden, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO, voor de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 7 mei 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tweede en derde tussenkomende partij bij de eerste tussenkomende partij een aanvraag in voor een vergunning voor "het wijzigen van een verkavelingsvergunning voor het bouwen van een paardenstal".

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 16 april 2008 wordt een op 5 september 2007 aangevraagde wijziging van een verkavelingsvergunning (voor de bouw van een paardenstal) vergund. Deze beslissing wordt op 25 juni 2008 ingetrokken omwille van een materiële vergissing en op dezelfde dag wordt de vergunning opnieuw verleend. Op 3 september 2008 wordt, overeenkomstig de gewijzigde verkavelingsvergunning, een stedenbouwkundige vergunning verleend.

Op 19 februari 2009 vernietigt de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, de op 25 juni 2008 verleende wijziging van de verkavelingsvergunnig.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst – Ninove – Geraardsbergen - Zottegem', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt. Het perceel is wel gelegen binnen de omschrijving van de behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling met referte R.O.GB/MW 41.027.642V.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 mei tot en met 10 juni 2009, worden twee bezwaarschriften ingediend.

De eerste tussenkomende partij adviseert voorwaardelijk gunstig op 7 oktober 2009.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig op een onbekende datum.

De eerste tussenkomende partij verleent op 20 januari 2010 als volgt onder voorwaarden een vergunning tot wijziging van de verkavelingsvergunning aan de tweede en de derde tussenkomende partij:

...

Gelet op de bestemming van het gebied en de plaatselijke toestand.

Overwegende dat de stal op de huiskavel wordt voorzien en dit binnen het woongebied met landelijk karakter.

Gelet dat tijdens het openbaar onderzoek 2 bezwaren werden ingediend.

Gelet op de evaluatie van de bezwaren.

Gelet op de richtlijnen geschetst in de van toepassing zijnde omzendbrief.

Gelet op de grootte van het gebouw, de materiaalkeuze en het bouwconcept. Overwegende dat de draagkracht van het gebied niet wordt overschreden.

Overwegende dat de stal onder strikte voorwaarden verenigbaar is met de plaatselijke woonomgeving.

..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 3 maart 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Na de hoorzitting van 4 mei 2010 beslist de verwerende partij op 6 mei 2010 als volgt het beroep onontvankelijk te verklaren en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 20 ianuari 2010 haar rechtskracht te laten hernemen:

u

Dat volgens artikel 4.7.21 §4 van bovenvermelde codex de indiener van het beroep gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift dient te bezorgen aan de aanvrager van de vergunning en aan het college van burgemeester en schepenen, in zoverre zij niet zelf de indiener van het beroep zijn; dat aan de deputatie, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs dient bezorgd te worden van deze beveiligde zending aan de aanvrager en aan het college;

Dat de indiener van het beroep enkel een gelijktijdig afschrift bezorgde aan het college;

Dat het afschrift naar de aanvrager werd verstuurd op 8 maart 2010, wat niet kan beschouwd worden als een gelijktijdige zending met het beroepschrift;

Overwegende dat volgens artikel 4.7.21 §3 van bovenvermelde codex het beroep op straffe van onontvankelijkheid wordt ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking;

Dat de aanplakking van de beslissing gebeurde op datum van 2 februari 2010 en de beroepstermijn aldus liep tot en met 5 maart 2010;

Dat de poging om op 15 maart 2010 correct beroep in te stellen laattijdig was en bijgevolg als onontvankelijk dient verworpen te worden;

Dat op de stelling van appellant dat de aanplakking niet bewezen is door de aanvrager gerepliceerd werd met een email d.d. 5 februari 2010 met foto van de aangeplakte beslissing, zodat zelfs al zou gerekend worden vanaf die dag het beroep laattijdig zou zijn;

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij en zowel de eerste, als de tweede en de derde tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad oordeelt dat een onderzoek van deze excepties en/of een ambtshalve onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep, ook bij gebreke van excepties daarover, alleen nodig is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet zo.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad een bestreden vergunningsbeslissing alleen schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

Onmiskenbaar zal de uitvoering van de vergunning ernstige overlast bezorgen (inkijk door verhoging vloerpeil met 1,00 meter, paardenmest en vliegen op 10 meter van haar veranda, etc...) welke niet te herstellen valt via een financiële vergoeding en welke duidelijk blijkt uit het inplantingsplan.

..."

De verwerende partij antwoordt hierop:

"

Aangezien verzoekster een manifest onontvankelijk verzoekschrift bij Uw Raad indiende, kan er eveneens geen sprake zijn van een grond tot schorsing van de bestreden beslissing, noch van de beslissing van de deputatie.

Aangezien de paardenstal op vandaag reeds bestaande is, kan er sowieso geen sprake zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ten gevolge van de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing.

..."

De eerste tussenkomende partij stelt nog:

"..

De werken werden door de aanvraag heden reeds geruime tijd uitgevoerd en de paardenstel staat er reeds ongeveer 1 ½ jaar.

...

De schorsing van de vergunningsbeslissing heeft geen enkel nut. Eiseres toont niet aan welk belang zij heeft bij de schorsing en evenmin bewijst zij een moeilijk te herstellen nadeel.

De tweede en derde tussenkomende partij voegen hier nog aan toe:

"

Een schorsing van de tenuitvoerlegging van een vergunning heeft evenwel geen nut

meer als het bouwwerk in tussentijd is gerealiseerd. Deze rechtspraak werd ondertussen ook bevestigd door uw Raad.

..."

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever er op dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, en dat dit begrip, voor de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627).

Opdat de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou kunnen bevelen, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De uiteenzetting van de verzoekende partij bevat vooreerst geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

De verzoekende partij blijft in gebreke voldoende concrete en precieze gegevens aan te voeren om de Raad toe te laten het door haar beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel te onderzoeken en te beoordelen.

Naast de vaststelling dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij beweert te lijden, weinig (of helemaal niet) concreet is, is de bestreden beslissing een wijziging van een verkavelingsvergunning voor het oprichten van een paardenstal, waarvoor de werken reeds uitgevoerd zijn en die dus reeds bestaat.

De schorsing van de tenuitvoerlegging van een vergunning heeft geen enkel nut meer wanneer de vergunning, ook, zoals in casu, de wijziging van een verkavelingsvergunning voor het oprichten van een gebouw, reeds volledig is uitgevoerd door de realisatie van dit gebouw.

De Raad oordeelt dan ook dat de vordering tot schorsing van de verzoekende partij, die bedoeld is om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te voorkomen, zonder meer doelloos is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de uitspraak over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 9 april 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de eerste kamer,

Ingrid VAN AKEN Eddy STORMS